

Paraules de Mons. Echevarría en la festa de sant Josepmaria

Homilia del prelat de l'Opus Dei pronunciada a la basílica de Sant Eugeni (Roma), amb ocasió de la festa de sant Josepmaria Escrivà. També alguns extractes de l'homilia que, amb el mateix motiu, va dir el vicari auxiliar, Mons. Fernando Ocariz.

28/06/2016

Homilia en la celebració litúrgica de sant Josepmaria

Mons. Xavier Echevarría, prelat de
l'Opus Dei

Roma, Basílica de Sant Eugeni, 25-
VI-2016

Sigui lloat Jesucrist.

Estimats germans i germanes,

No podem deixar de meravellar-nos i
d'omplir-nos d'agraïment davant el
diàleg entre Jesús i Pere que
l'Evangeli recull. Després d'haver
utilitzat la seva pobra barca, el
Senyor convida a Simó a dirigir-se
mar endins per a la pesca i
l'acompanya. Sap que aquest home
és un pescador expert i per això li
diu, amb gran senzillesa i confiança,
que durant tota la nit no ha pescat
res.

Pere es demana com és possible que canviï la seva sort ara que s'ha fet de dia. Així i tot, fiant-se de qui l'aconsella, fa allò que Jesús li demana i cala les xarxes. La fecunditat extraordinària d'aquella pesca mou Pere a agenollar-se. I Crist li respon amb un do encara més gran: li anuncia que, des d'aquell moment, ell i els seus companys seran pescadors d'homes.

En l'Any Jubilar de la Misericòrdia advertim, en aquest gest del Senyor, una mostra més de la misericòrdia divina. Jesús s'apiada d'aquests pescadors que no han aconseguit cap fruit del treball del qual han de viure. Però en respecta la llibertat i, en comptes de dur a terme un miracle deixant-los bocabadats però sense haver fet res, els suggereix que llencin un cop més les xarxes. D'aquesta manera són ells, els apòstols mateixos, els qui aconsegueixen "una gran quantitat

de peixos", tan gran que fins i tot "gairebé es trencaven les xarxes". És lògic! Precisament perquè el Senyor ha tingut compassió, la seva comprensió suscita en ells una fe tan gran que es fa palpable: el Mestre no ignora la seva capacitat de treballar, d'afanyar-se, de créixer esforçant-se plegats.

Podem afirmar que la misericòrdia de Déu, que Crist ha portat a la Terra, dóna ales a la llibertat humana.

Quina meravella! Déu ens deixa fer, desitja que aportem la nostra contribució. Compta amb la professionalitat de cada un: pescadors, mestres, paletes, artesans, funcionaris..., i tants d'altres. Cada un de nosaltres -metges, personal sanitari, periodistes..., joves i ancians...- pot trobar aquí una lliçó que proposa sant Josepmaria, qui comentava així la invitació del Senyor: "***Mar endins! -Refusa el pessimisme que et fa covard***"(Camí,

n. 792). A tots, a cadascú, ens convé no només rebre, sinó donar, més encara, donar-nos, lliurar-nos per arribar a ser dignes d'escoltar la crida del Senyor: "No tinguis por, des d'ara seràs pescador d'homes".

En aquest lliurar la vida per donar a conèixer i estimar Jesús -en això consisteix l'ésser pescador d'homes- trobem la veritable dignitat. Com ensenya el Concili Vaticà II, l'home "no pot trobar la seva pròpia plenitud si no és en el lliurament sincer de si mateix als altres" (Gaudium et Spes, 24).

Però tornem a l'Evangelí. Hem contemplat com el Senyor ha portat Pere cap a una veritat més alta: de l'eficàcia material d'una pesca a la fecunditat de l'apostolat.

"Allunya't de mi -exclama Pere, encara a la barca-, perquè sóc un pecador". També nosaltres, com Pere, ens reconeixem pecadors. I ahora

també nosaltres, com Jesús, trobem a la vida persones que inexplicablement han estat allunyades, marginades, rebutjades, i als qui el sofriment ha portat a tancar-se en la seva mateixa misèria i solitud.

Sant Josepmaria va comprendre des de la joventut aquesta realitat, i mogut per la sensibilitat de pastor, va acudir a visitar els malalts, abandonats de tots als hospitals o a les seves cases, traslladant-se amb freqüència a les perifèries de Madrid.

El Papa Francesc, a la carta que va escriure amb motiu de la beatificació del meu predecessor, va fer esment d'aquesta predisposició a sortir a la trobada de tots, que ell descobria també en el beat Àlvar: també ell, va dir el Papa, "anava als barris per ajudar en la formació humana i

cristiana de tantes persones necessitades" (Carta, 26-VI-2014).

Al llarg de la seva vida -va afirmar sant Joan Pau II-, sant Josepmaria, "sant de gran humanitat (...), va impulsar tantes obres d'evangelització i de promoció humana en favor dels més pobres" (Discurs, 7-X-2002). I avui, seguint també l'exemple personal del Papa i acollint amb alegria la seva invitació a "anunciar la misericòrdia de Déu" (Misericordiae Vultus, 11-IV-2015), voldria animar tots els fidels i amics de la Prelatura a seguir -com gràcies a Déu ja ho fan- aquest camí obert per Crist i tan estimat pels sants: servir els altres, ajudar-los en les necessitats, sortir de si mateixos, anar com Crist "mar endins" i acompanyar-lo allà on tantes persones, potser sense saber-ho, ens esperen.

També nosaltres, com Crist amb Pere, podem generar en els altres la sorpresa que cadascú experimenta quan troba comprensió, ànim i ajuda espiritual o material. I, com Pere, podem recolzar-nos en la nostra professió de fe diària o en la nostra feina per estendre la misericòrdia de Déu: el mestre ho farà quan ensenya a qui no sap; el metge, quan guareix els malalts amb delicadesa; el jutge, si treballa amb dedicació seriosa; el cuiner, quan prepara de menjar per a qui té gana... També a la meravellosa "professió" de ser pares: vosaltres, pares i mares de família, sou testimonis de misericòrdia en cada instant de la jornada, des del matí fins a la nit, sense pauses, ajudant-vos mútuament i educant els fills en l'alegria de l'amor. Com ha dit el Papa Francesc, "les obres de misericòrdia són infinites, cadascuna amb el seu segell personal, amb la història de cada rostre" (Meditació, 2-VI-2016).

Finalment, podem dir amb sant Josepmaria que l'existència del cristià es desenvolupa en el clima de la misericòrdia de Déu. "Aquest és l'àmbit del seu esforç, per comportar-se com a fill del Pare" (És Crist que passa, n. 8). Et donaré [...] els confins de la terra en propietat, canta el Salm 2: sí, el Senyor ens dóna la terra en herència perquè portem a tothom precisament la sorpresa, l'amor i l'alegria dels fills de Déu.

Que la Mare de Déu, mare de misericòrdia, ens doni un cor misericordiós per estimar els altres com a fills de Déu i, d'aquesta manera, estimar l'alegria de posar-nos al seu servei.

Sigui lloat Jesucrist.

* * *

Mons. Ocariz: "Déu i els altres: aquests són els grans horitzons de la nostra vida"

(Extractes de l' homilia pronunciada
a la parròquia de sant Josepmaria,
Roma, el 26 de juny de 2016)

Som tots part d'una gran aventura apostòlica. En l'Evangelí que acabem de llegir, Jesús implica nombroses persones en la tasca d'ensenyar el camí cap a la veritable felicitat. Era tanta la gent que s'aplegava al voltant de Ell, que Jesús demana a Simó que el deixi pujar a la barca. Al final de la predicació, el Senyor proposa un repte al pescador: "Voga mar endins i cala les xarxes per a la pesca"; rema mar endins, *duc in altum*! Aquestes paraules van tenir un gran impacte en el cor de sant Josepmaria, i es van transformar en un ressò que va escoltar durant tota la seva existència. *Duc in altum*!

Sant Josepmaria va repetir, per la seva banda, nombroses vegades aquesta indicació del Senyor a molts cristians, perquè no es conformessin

amb tenir un tracte superficial amb Déu, perquè no caiguessin en la temptació de tancar-se en si mateixos. ***"Vogueu mar endins i caleu les xarxes per pescar. Aquest zel apostòlic, que Crist ha posat en el nostre cor no s'ha d'esgotar — extinguir-se—, per una falsa humilitat. (...) Ens mana que lluitem, que reconeguem els nostres defectes; no per acovardir-nos, sinó per penedir-nos-en i fomentar el desig de ser millors"*** (És Crist que passa, n.159).

Déu i els altres: aquests són els grans horitzons de la nostra vida. Acudir a la trobada de Déu, que és el nostre Pare i dels altres, que són els nostres germans (...). El Senyor ens crida a endinsar-nos en aquest mar d'amor infinit que és Ell, a deixar-nos guiar per l'Esperit Sant, com diu sant Pau, per poder tenir una conversa de fills amb el Pare.

Submergim-nos per tant en aquest oceà de pau i amor que és Déu, en la nostra pregària quotidiana, en aquests espais de silenci i de pregària íntima que podem trobar - òbviament, posant una mica d'esforç en mig de les ocupacions de cada dia. Descobrirem que el Senyor és sempre al nostre costat, també quan sembla que les jornades acaben amb les xarxes buides, com va passar a Pere el dia en que va trobar el Mestre a la riba del llac de Genesaret.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/paraules-
de-mons-echevarria-en-la-festa-de-sant-
josepmaria/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/paraules-de-mons-echevarria-en-la-festa-de-sant-josepmaria/) (06/08/2025)